

Ongekend

Een ongekende man
loopt door de straten
van de stad en niemand
spreekt hem aan

Zijn blik is niet van nu
en niet van hier, maar lijkt
zover te reiken als
de zee en als de tijd

En wie zijn wij dan nog
maar iets in mij
doet mij hem volgen
totdat hij kijkt

Hij zegt mij niets
alleen een woord
van licht, dit moet
hem zijn, ik kom

Margriet Hidding